

Đám cưới trong mơ ... diễn ra tại cửa hàng McDonald's

Chuyện kể về một đám cưới bất nguồn từ Puebla, Mexico, nơi Rocio Rondero – một phụ nữ Mexico 27 tuổi – gặp gỡ René, người đàn ông đến từ Gijon, vùng tây bắc Tây Ban Nha đến Mexico để làm việc.

30-05-2021

Đó là tình yêu sét đánh. Họ đã phải lòng nhau ngay lập tức. Đầu tiên là bạn bè, sau đó không lâu họ đính

hôn. Ngay sau khi gặp nhau lần đầu, René nói với Rocio rằng, nếu sau này cưới nhau, anh ấy muốn tổ chức đám cưới ở Đền Covadonga, trước bức tượng Đức Mẹ nổi tiếng. Rocio đồng ý ngay mà không quá chú trọng, vì họ chỉ vừa mới gặp nhau và cô biết rằng René không phải là người có đạo, dù anh lớn lên gần Covadonga.

“Cha tôi là một Cộng tác viên của Opus Dei”, Rocio nói, “cùng với mẹ tôi, họ luôn cố gắng nuôi dạy chị gái và tôi lớn lên trong đức tin Công giáo; nhưng gia đình của anh René không phải là người Công giáo, mặc dù ba mẹ từng rửa tội cho anh từ khi còn bé.”

Dù khác biệt về tôn giáo, mối quan hệ tuyệt vời của họ vẫn tiếp tục vững mạnh và họ bắt đầu nói chuyện nghiêm túc về cuộc sống tương lai họ muốn chia sẻ cùng nhau. “Tôi tìm cách giải thích cho René việc thiết lập một gia đình Kitô hữu cởi mở với sự

sống nghĩa là gì, và cách nuôi dạy con cái trong đức tin. René lắng nghe cách chăm chú, và một ngày nọ, anh ấy nói với tôi rằng anh muốn bắt đầu tham dự những lớp học về đức tin dành cho người tân tòng. Không lâu sau đó, anh được Rước Lễ Lần Đầu và lãnh nhận Bí tích Hòa giải. Tôi là người bảo trợ cho anh. Tôi đã cầu nguyện rất lâu với Đức Mẹ để anh có thể đến gần Chúa hơn.”

Những điều này khiến họ hạnh phúc hơn, và từng chút một mối quan hệ của họ thêm sâu đậm đến mức đi đến quyết tâm chung sống với nhau. Cả hai gia đình đều đã quen biết nhau và bắt đầu thu xếp cho một đám cưới trong tương lai.

Mọi việc dường như diễn ra suôn sẻ, nhưng sau đó lại có vấn đề nảy sinh. Mặc dù sau cùng René vẫn muốn sống ở Mexico, nhưng anh phải quay về Tây Ban Nha một thời gian để chăm lo công việc kinh doanh còn

đang dang dở. “Với tôi, điều đó nghĩa là phải bỏ lại mọi thứ sau lưng – gia đình, công việc, bạn bè – để đến sống ở một thành phố mà tôi hầu như không biết gì nhiều. Thời gian không còn nhiều, nên tôi đã xin Chúa soi sáng lúc cầu nguyện. Sau một thời gian, René hỏi tôi quyết định ra sao, và tôi đã đồng ý. Tôi đã sẵn sàng cho một cuộc phiêu lưu.”

Từ Puebla đến Gijon

Thế là Rocia đã chuyển đến Gijon. Cha cô khuyên cô nên liên hệ với một trung tâm của Opus Dei trong thành phố, nhưng cô lại không có địa chỉ. Một ngày kia sau khi tham dự Thánh Lễ, cô đến nhà sách của giáo phận và hỏi cô thư ký liệu cô có biết cách nào để liên hệ với Opus Dei không.

“Cô ấy nói rằng cô ấy không biết, nhưng một người đàn ông trẻ tuổi đứng gần đó khi nghe qua cuộc nói chuyện đã chạy đến và nói rằng vợ anh là một supernumerary của Opus

Dei, và nếu tôi cần, anh có thể giới thiệu vợ mình với tôi. Tôi mừng rỡ cảm ơn anh, và một vài ngày sau đó, tôi tìm đến Naraval, một trong những trung tâm của Hội ở Gijón.”

Rocio cùng những người bạn mới của cô tại Naraval

Rocía bắt đầu tham dự các buổi đào luyện tại trung tâm Naraval, và kết bạn với một vài phụ nữ trẻ tại đây. Đồng thời, việc chuẩn bị cuối cùng cho đám cưới của cô với René vẫn đang tiếp diễn. Nhưng thời điểm đó là tháng Ba năm 2020, khi đợt phong tỏa kéo dài suốt ba tháng tại Tây Ban Nha.

“Chúng tôi phải gọi cho tất cả những nơi tổ chức đám cưới. Khi lệnh phong tỏa kết thúc, chúng tôi bắt đầu lên kế hoạch lại, nhưng mỗi khi mọi sự tưởng chừng như có tiến triển thì khó khăn khác lại xuất hiện, vì dịch bệnh vẫn chưa chấm dứt và những biện pháp phòng chống dịch được

đặt ra vẫn còn khá nghiêm ngặt. Một ngày nọ vào mùa hè, chúng tôi đến viếng Đền Đức Mẹ ở Covadonga, tại đó chúng tôi cầu xin Đức Mẹ giúp giải quyết mọi vấn đề để chúng tôi có thể tổ chức đám cưới. Tôi hoàn toàn tin tưởng Mẹ Maria, nhưng sự thật là đôi khi tôi cũng bị cuốn theo bởi những trở ngại.”

Cô thường xuyên trò chuyện với gia đình, những người rất muốn đến Tây Ban Nha để tham dự đám cưới. Ngày dự kiến liên tục thay đổi và ai nấy đều rất hồi hộp.

“Một buổi chiều nọ, tôi nói chuyện với cha mẹ, và họ nói với tôi rằng điều quan trọng nhất là lãnh nhận Bí tích Hôn phối, ngay cả nếu họ không thể đến tham dự với chúng tôi. Sự ủng hộ này ảnh hưởng rất lớn đến quyết định tổ chức lễ cưới càng sớm càng tốt. Nhưng sẽ chỉ là một lễ cưới rất đơn giản chỉ với một vài khách mời.”

Nhưng một trở ngại nghiêm trọng khác nhanh chóng xảy ra. Tất cả mọi hoạt động tụ tập tôn giáo đều bị ngưng lại, bao gồm cả những khóa học giáo lý hôn nhân. Nhưng nhờ sự giúp đỡ của một linh mục ở Naraval, một khóa học đã được đặc cách tổ chức chỉ dành riêng cho hai người.

Họ cũng bắt đầu tìm một nhà thờ hoặc nguyện đường để có thể tổ chức lễ cưới, lòng vẫn không quên ước mơ thuở xưa được làm đám cưới ở Đền Covadonga. “Để có thể kết hôn ở đó, chúng tôi cần giấy chấp thuận đặc biệt từ bề trên của đan viện. Cuối cùng chúng tôi cũng được ngài cho phép, và bắt đầu lên kế hoạch tổ chức lễ cưới trong nhà nguyện nhỏ ở Đền Đức Mẹ, nơi đang lưu giữ bản sao của bức tượng Đức Mẹ.”

Ngày cưới được ấn định vào ngày 28 tháng 11, ngày họ gặp nhau lần đầu tiên. Rocio mua một chiếc váy cưới trên mạng, và những người bạn mới

quen từ Naraval đã giúp chuẩn bị những thứ cần thiết còn lại. Chỉ có bảy người tham dự lễ cưới bao gồm cha chủ tế, vốn là một linh mục của trung tâm Naraval.

*Rocio và René tại nhà nguyện
Covadonga, vào ngày cưới của họ*

“Mọi người đều cảm động. Sau cùng, tôi đã đặt bó hoa cưới dưới chân tượng Đức Mẹ, lòng tràn ngập niềm vui khi tôi cảm ơn Mẹ đã biến bí tích này trở thành sự thật. Vì mọi khách sạn và quán cà phê đều đã đóng cửa vì dịch bệnh, chúng tôi không thể đi đâu để ăn mừng. Do đó, chúng tôi chào tạm biệt một vài khách mời và trên đường về nhà đi ngang qua một tiệm McDonald’s vẫn còn mở cửa. Chúng tôi ra khỏi xe và mua vài chiếc hamburger, đồ uống để mang về nhà.”

Dù ở cách xa hàng ngàn dặm, gia đình của Rocia vẫn hiệp thông sâu sắc với đôi vợ chồng son, “Cha mẹ tôi

ở Puebla đã tính toán ngày giờ cẩn thận và thức dậy sớm vào hôm đó để có thể cầu nguyện ba tiếng trước khi lễ cưới của tôi bắt đầu. Họ muốn ở gần chúng tôi trong lời cầu nguyện vào thời khắc rất quan trọng của cuộc đời chúng tôi. Sau đó, chúng tôi trò chuyện qua video call. Thật cảm động!”

Vài tháng đã trôi qua kể từ ngày cưới của họ, René và Rocia giờ đã quay trở lại Puebla. Họ sẽ không bao giờ quên được lễ cưới kết thúc trong cửa hàng McDonald's của mình, cả những sự giúp đỡ về mặt con người và thiêng liêng họ đã nhận được từ những người bạn của Opus Dei ở Gijón.” Tôi đã để lại một phần trái tim mình dưới chân Đức Mẹ Covadonga, và đã học được cách để thêm tin tưởng trong lời cầu nguyện. Mọi thứ xảy ra đều có lý do của nó. Thiên Chúa yêu thương chúng ta và Ngài có một kế hoạch thánh thiêng dành cho mỗi người chúng ta. Ngài không bao giờ

bỏ rơi chúng ta, thậm chí cả khi con đường có hàng ngàn ngã rẽ bất ngờ.”

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/dam-cuoi-trong-mo-dien-
ra-tai-cua-hang-mcdonalds/](https://opusdei.org/vi-vn/article/dam-cuoi-trong-mo-dien-ra-tai-cua-hang-mcdonalds/) (18-03-2026)